

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njech ty spěwaš
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ćí khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedzelske łopjeno

W Budyschinje

23. februara 1930

Bauzen

Samowitny redaktor farar Wyrjacž w Roskacžizach. — Czischcz a naklad Smolerjez knižicziščezěrnje a knižarnje, sap. dr. i wobm. ruk. w Budyschinje
Wukhadža łóždu łobotu a płaczi schwórczělnje 108 łotnych přenjełtow

Njedzela Seragesima.

2. Kor. 11, 21—30.

Evangelijon na njedzelu Seragesima pschipowěda nam tamne rjane pschirunanje Khrystužowe, w kotrymž nam rěczi wo knjerju, kotrehož knmjo padže na schtworaku rolu. Sa łóždeho, kiž je někał snaty i ratačskim džěkom, je tuto pschirunanje lohzy srosunicz: jenož tam, hdžež je dobra a hłuboko wobdžěłana semja, jenož tam móže wužyte knmjo pschinječz we swojim czažu bohate, žohnowane žně. To je něščto, schtož njepotrjeba žaneho wukładowanja. Ale Jesuž chze i tutym swojim słowom dacž nam łóždemu napominanje, so bndymy tuto jeho słowo nakožili na našče žiwjenje, tak so to njebnchu byle jenož rjane słowa, kotrež horjewosmjemy i našchim wuchom, ale so bndchu tute słowa w naš dale skutkowale a płodny pschinječle. Duchowny běšče ras swojej wožadže přědował wo jenym słowje se swojateho pižma, a hdnž běšče na kónzu, praješče k swojim požłucharjam: Měnicze nětko, so je tuto přědowanje skonczene. Ale ně, wono njedyrbi ke kónzej bncž, ale wono dyrbi nětko dale hicž tak, so žo nětko prózujecze, kał bndchcze łóždn činili po tym, schtož scze kłyšcheli. — Tak dyrbi bncž i łóždym słowom Božim. Wone by bylo podarmo rěczane, hdn by wone we naš njewubudžilo něščto noweho, hdn bndchmy jemu njedali skutkowacž w našich wutrobach, so by pschinječle rjany wjekełn płód. A runje to je to, na czimž tak jara pobrachuje. Husťo je tak, so knm jenož požłucharjo Božeho słowa a niz činje- rjo; je pschemało rosžudženja we naš, a to dobre budže tak husťo podušchene.

W našchim dženznijichim tekščze rěczi nam ras Pauluž wo wischem tym, schtož je žo jemu w jeho skutkowanju sa Bože kralestwo sadžewajo napšchecžo stajilo a njeje tola samohło, jeho nježwěrneho a liwkeho czinicž. Prajimy po tutym słowje: Hdže leži móž kšchesczijana?

1. So wě: Ja samóžu wschitko psches toho, kiž mje požylni, to je psches Khrysta.
2. So wostanje w ponižnosczí.

1. Najpriedy jene słowo, kał pschińdže Pauluž, wo kotrymž wěmy; so žo hewak ženje njekwali swojich skutkow, kał pschińdže tutón Pauluž k tomu, so tu nadrobne wopižuje, schto wscho je we swojim skutkowanju sa Knješowe kralestwo měl czećpicž? Jeho skutk, kotryž je w Korincze sapocžak, je w strašche. Jeho pscheczeljo žu žo nutsdobyli do młodeje wožadny a strach hrošy, so budže deletorhane, schtož je natwaril. To dawa jemu składnoscz, ras wo swojej wožobje rěczecž. Wěmy, so běšče Pauluž kłabeje strowoty. Schtož tu kłyšchimy, to napjelni naš se spodžiwanjom. Dha njeje nicžo, schtož njebn wón dyrbiat na žo wsacz a czećpicž. Pschescžěhany, hdženy, schpotowany, šbitny, we wulkim strašche na swojich mižijonskich pucžowanjach, a pschi tym w stajnym, sprozniwym džěle, niz to swoje pytajo, ale žo prózujjo wo swoju a swojich łobuczłowjekow šbóžnoscz. A hdnž hladamy na tuto žiwjenje japoschtoła, kał tež najczěžich kšchiz njemóžesche jeho wotdžeržecž, so njebn w stajnje nowej křobłosczi a wjekełnosczi dale skutkował, dha sacžuwamy něščto wo wulkosczi tutoho muža a wo mozy, kotraž w nim bndlesche.

Ale i wotkal pschińdže jemu tuta móž, jemu, kiž praji, hdnž dyrbi žo křwalicz, dha chze žo swojeje kłaboscze křwa-

lic? Tuta mój rěka: Jesuŝ Khrystuŝ, a jenož wón! Tam pšched Damastuŝom je tutón Knjes k njemu prajik: Čžežko czi budže, pšhecziwo wótremu kopacz. A šhtož je Pauluŝ tam šhonik, to je s nim šhlo pšhes zple jeho žiwjenje, a w mozn tutoho Jesuŝa je wón byl tón, kotrnž je wšho pšhewinyl, šhtož ho jemu napšhecziwo štajeshe.

Kak mali žmy tola pornjo tutomu Pauluŝej my žami se žwojim kšheszczijanstwom! Hdnyž bliže hladamy, dha namakamy tež pšhiczinu k tomu: to leži w tym, so došč kručze nještejmy w mozn Khrystuŝowej. Nam čłowjekam našeho čaža je tak wjele druheho wažnišhe. Dha je najprjedy twoje dželo a powołanje, a potom ty žam a twoja žwójba a potom twoje wjele. Kak wjele čaža budže na wšho to nałożene, a hdnyž potom hišheže něšto čaža wšhichhe woŝtanie, to žluži potom žnano, jeli so maŝh žyŝla k temu špodobanje, twojemu kšheszczijanstvu, twojemu Knjesej Jesuŝej Khrystuŝej. Čhe-my dha ho potom džiwacz, hdnyž nam pobrachuje na tej mozn, kotraž naž dobyczerjow čini tež w čažu nuŝy a domachpntanja, lišhiža a wobčežnoszczow? Je to potom džiw, so je tak wjele čłowjekow tak žlabnych a liwkich w tym, šhtož nastupa duŝchu? Ně, hdžežkuliz džesch a stejich, w twojim džele tak derje, kaž w čažu wotpoczowanja, dyrbiŝh wjedžecz, so žy Khrystow. Šhtož njecha bycz štajnje a wšhudžom jeho wuczomnik, tón steji pšhecziwo Bohu. Kak zple hinať dyrbjalo wonhladacz našhe ludowe a hošpodaršhe žiwjenje, hdny bychmy my kšheszczijenjo tež wopravdže pšhezo kšheszczijenjo byli.

Tuž njemóžemy došč křutnje žadanje postajicz, a to ja kóždeho, so dyrbimy do žrjedzišheča žwojeho žiwjenja štajecz tuteho Jesuŝa Khrystuŝa, so by jeho myŝl naž napjelnika a jeho mój w naž skutkowała. Pauluŝowny pšhiklad nam pokaz, so tež tón, kiž ho k Jesuŝej džerži, ma hič pšhes čžežke domachpntanja, a Jesuŝ žam je nam to zple jaŝnje prajik. Ale w jeho mozn stejimy potom wšchemu čžežkemu, šhtož žiwjenje nam pšhinježe, zple hinať napšhecziwo. Dha ho teho wjazy njebojimy; dha wěmy, so tež kšhiž njemóže naž moricz, ale we wjeleym, ščerpliwym šnježenju šhonimy, kaž tež kšhiž, ja Jesuŝom nježemy, powyŝhujje, haj, so s njeho wuŝhadža žohnowanje, tak so wěmy tež s Pauluŝom prajicz: My ho tež křwalimy tny wšhnoščow. Wono je něšto rjaneho, kraŝneho, hdnyž widžimy kšheszczijana, kiž steji w tajkej mozn Khrystuŝa; tajki je wjeleky wojowac a dobyczer. Dha pój tež ty, so by Jesuŝ tež tebe hotoweho činik k prawemu wojowanju ja twoju duŝchu najprjedy a potom ja jeho kralestwo.

2. Wono njeje jenož hobrŝti škutk, kotrnž je japoschtoť Pauluŝ dokonjal, kiž je po zplej Matej Ašiskej předomal ewangelijon, kaž potom dale w Europiŝkej, ale wón je tež žměl widžecz, kaž s tuteho wuŝhwa žy wuŝhke bohate rjane žně. Žyly wěnz žiwnych, kčžežaznych woŝadow běšhe nastal a Pauluŝ žmédžeshe žebi prajicz, so běšhe wón to dokonjal. Ale nicžo nježlyšchimy, so by ho toho křwalik, wjele bóle čžikamy, so praji: Dyrbju-li ja ho křwalicz, dha čžu ho žwojeje žlabošče křwalicz. Wón wjedžišhe, so je jedyn móžnišhi, kiž běšhe na jeho škutkowanje položil žwoje žohnowanje, a ženje njeje na to šabyl, so je wón ras špntal, tuteho Jesuŝa pšhewinycz, doniž njeje tón jeho pšhewinyl. Žako teho grat je ho čžu. A tamne našhonjenje pšhed Damastuŝom je jeho wobarnowalo pšhed hordošczu, je jeho šdžeržalo pšhi prawej ponižnoszczu, kotraž wjedžišhe: nicžo žame se žebje, ale wšho w Khrystuŝu a pšhes njeho.

Ponižnje woŝtacz, to pšaczki tež ja naž. Wono to njeje

tak zple lohko. Duchowna hordošcz leži tež kšheszczijanej bliŝko. Hdnyž je ho nam radžilo, we wojowanju pšhecziwo nadběhanju žwěta a šheho nješhecžela wobŝtacz, hdnyž stejimy žobu nutŝach w škutkowaznym kšheszczijanŝtwje, haj, hižom, hdnyž šwonkne ho mamy po kšheszczijanŝkim waŝhnju, njeje dha tež nam hižom pšhishla ta žamžna myŝl, kotruž nadeňdžemy pola šariŝejšheho w templu, so prajimy: Ža ho czi džakuju, Božo, so ja nježym, jako druŝy ludžo? — Dha njech Pauluŝ naž wucz, so wuŝnjemy, tež, hdnyž žmy wšho čžinili, šhtož čžinicž winojczi běchmy, kaž tola nicžo nježmy, hdnyž nimamy tu hnadu našheho Knjesa a Šbóžnika Žesom Khrysta, tu hnadu, kotraž čžini, so njebudže s nami tón, ale so šmějemy šbóžnoszcz hižo tu na šemi a jónu wěczne žiwjenje w njebeškim wjelelu. Šakle w tajkej ponižnoszczu pšhichdžemy k prawemu rošumenju čžerpjenja a wumřeczja Žesom Khrysta ja naž. Čžim křubšho, so ho ponurimy do tuteho kšhižowaneho Šbóžnika, čžim wěcznišho, so šapšhimnjemy, so je wón našchich hřehow dla wumřel, čžim wjelelišho tež woczakamy to najlěpšhe wot horjekach, jako czi, kiž wěmy: Boh je w naž žlabnych móžny a ponižnym dawa wón hnadu. Šamjeň.

Duchowne wojowanje.

Kšheszczijenjo, na bėdjenje
Šotujmy ho žwěru tu!
Boh nam mytowacz čže rjenje
Hdnyž žmy křobli we boju.
Tu wo wěczne kubla, hlajče,
Jedna ho, tuž pokhwatajče!
Kiž žy lěni w bėdženju,
Křonowani njebudu!

Šly duch, kiž naž nadběhujje,
Šsurowny a ležny je.
Šhtož ho pšhed nim wěšty čžuje,
Teho lohžy pšhewinje.
Wobštajni we štražowanju
Budžmy, so ta hnadna mšda
Šso nam njeby šhubika!

W tajkim bėdženju tuž nětko
Šladajmy na Jesuŝa!
Šhto je wón žam pšhětrať wšhitko,
Hdnyž ho ja naž moricz da,
So naž njebychu nětk tudny
Potřechike Bože žudny!
Šsnadny je našch kšhižik tu
Pornjo jeho čžerpjenju!

Budža-li, kiž žy wot šheho,
Khrysta dla naž pšheszczěhacz,
My we modlitwje wot njeho
Šsměmy nowe mozn bracz.
Šhtož bjes winy pšhecžerpimy,
We tym žej ja pšhiklad wšmimy
Khrysta! Žeho šazpichu,
Kotrnž pšhichdže s pomozu.

We wšchch bėdženjach na žwěczi
Móžemy ho trošhtowacz,
So Boh Wótz naž jako džeczki
Nješheštanje lubowacz.
Njech tu čžežke pruhowanje,
Jónu šašwita pať ranje:
Šswěrnym ho tam wudžela
Škote křony dobyczja!

Sa mlodžinu.

Ršchesczijanšte swjaški mlodžiny prózuja šo w tutym sa mlodžinu wošebje czežtim a rošbudnym czašu, na wšcho možne wašdnje jej pomhacž, ju wješcž, ju špěchowacž. Mjes druhim pšchihotuja tať mjenowane „šwobodne czašy“ — Freizeiten, — a to wošebje nětkle w tutych šymškich měšazach, hdžež je jich telko mlodnych bjes džěka, a hdžež je tež wošebje ša wješnu rataršku mlodžinu wjaz šhwile. Tute wuhotowanja chzeja šlužicž i rošwucžowanjom, i natwarjenjom, je woššewjenjom; pšchedewšchēm pať chzeja wone bycž czašy, w kotrychž šy ras wšatny se wšchědneho džěka a wobšhada a cžišcže něhdže druhdže stajeny a chzeja šdobom škladnošcž dacž, šo w tym šjednocženštwje, kotrež šo tam na 5 abo 6 dnjow šendže, i druhimi šejnacž a tať šdobom tež i wobštejnošcžemi a se žiwjenjom druhich šoncžin šraja.

Tu je škladnošcž data wošebje džělonjemějazym, šwój czaš derje wužicž. Podpjera šo ša šon czaš dale pšacž. „Ewangelško-lutherški šwjašć mlodnych holzow“ wuhotowa tajki šwobodny czaš wot 6.—21. februaru a „Krajny šwjašć towarštwow ewangelškich džěfacžerškow“ je tajki pošajit ša 3. hacž 17. měrza. Wobaj wotmějetaj šo w domje mlodnych holzow w rjanym Moritzburgu. Dalšchego wo tym wukašujetej mjenowanej šjednocženštwje, tohorunja možěš dalšchego šhonicž pšches towarštwu, kotrež šy jimaj pšchišamšnjene, taž tež pšches šwojeho duchowneho.

Runje tať wuhotuja šo ša mužšku mlodžinu tajke „šwobodne czašy“ a šy šo hižo wuhotowale. Wot 16. hacž do 23. februaru běšche tajki šažo tu w našchej Łužicy, w ewangelškim domje ša mlodžinu w Šsmjecžlezach. Šešćo tuteho je: „Se wotewrjenymaj woczomaj pšches šwět!“ Dalšchego praji cži Bundesgeschäftsstelle, Dresden-Alt. 1, Kaulbachstr. 7.

Tu šon taž tamnaj šwobodnaj czašaj štej ša džělonjemějazu mlodžinu.

Lehorunja wuhotuje „Ewangelško-lutherški šwjašć mlodnych holzow“ hóršy 6 dnjow trajazy šwobodny czaš ša rataršku žonšku mlodžinu a dalšchi ša njewěšty. Tež tutaj budžetaj w Moritzburgu.

Pšacžicž ma šo wěšo ša šoždy něšchto; ša šwobodny czaš džělonjemějazych je to jenož šnadny pjenjes, pšchiměrjeny wobštejnošcžam, ša te druge je wón něšchto wšchšchi. Ša tute šapšacženje mašch pať tam hošpodu, jěšcž, rošwucžowanje.

Mamy tute wuhotowanja ša něšchto dobre a nušne a tuž rad na nje pošašujemy.

Běly šchiz.

W Łubiju bě šo njedželu, 19. januara, wulka licžba žonow a mlodnych holzow w ewangelškej towarštwowni šhromadži. Š Drježdžan bě pšchithwataka šnježna Bogelez, šłowna šekretaška šwjaška ewangelškich mlodnych holzow, šo by pšchednošchowała wo džěle a škutkowanjju, kotrež šo štawa pod šnamjenjom běleho šchizja.

Pod bělym šchizom šhromadža šo cži mlodži a štari šchesczijenjo, šošiz šy šwólšniwi, tež šjawnje wušćupicž a škutkowacž ša to, šchtož tuto šnamjo wošnamjenja: ša cžištošcž a pōzcžiwošcž cžěka a dušche.

Šdnyž je šchto nětkle wohrožene, je to cžištošcž a pōzcžiwošcž cžěka a dušche. Tu hrošy wulki štrach a štrašna šahuba našchemu ludej. Ale taž šo to tež hewať štawa, lud a jenotliwi džěja nimo tuteho štracha taž se šawjašanymaj wo-

cžomaj. Njewidža, nochzeja widžecž, boja šo widžecž a wohladacž, tať škaženy w tutym šwojim wulkim kuble, w tutej šwojej šylnjej mozy našch czaš je. Našch czaš — to šy cžlowjekojšo našchego czaša.

A tu njemōže a njěšmē wješnjian a mašomēšchčan prajicž: „Šaj, we wulkich měštach je to tať, pola naž niz!“ Ně, šchtož šo na njecžištošcži a njepōzcžiwošcži jemi w měštach a na wšach, to je štyšne a njěšmērnje šrudžaze.

A tu njěšmēmny a njemōžemy tež dale prajicž: „To je jenož pola štarych a dorošcžennych tať!“ Ně, šchtož šo mjes mlodnymi jemi a šchtož šo pošašuje mjes — džěcžimi — štyšne je, tole prajicž dyršjecž! — njeye wuprajenju a je najwjetšchi štrach ša jenotliwych, ša šwójbu, ša lud.

Běly šchiz a cži, kiž šo pod nim šhromadža, wušćupuja a wojuja nětk ša cžištošcž a ša pōzcžiwošcž pšchecžiwō njecžištošcži a njepōzcžiwošcži. Šchtož ma woczī widžecž, a šchtož ma wušćobu a šrošumjenje ša našch lud a jeho štawy, mlodny a štary, šon budže chzncž podpjeracž tuto džělo, šon budže dyršjecž šobu w tutym boju štacž tam runje, hdžež je šobu do tuteho šwěta w tutym czašu štajeny. Wón budže to dyršjecž — abo wón je šobu wina na mjenje abo hōle šhwatniwym kaženju a škaženju štrowoty cžěka a dušche a ducha a tať šylnošcže, mozy, kubla, žiwjenja, šboža jenotliwych a žyšeho luda.

Šchtož chznył drobnišcho wo „bělym šchizju“ wjedžecž, wobhoň šo pola jeho šaštupjerjow abo pola šwojeho šararja.

Šchto je šašožť šjednocženštwu diašonišow?

Wěra! Wěra do Ješuša Šhryštuša je šon šwjašć, kotryž wšchē šhromadu wješze. Wona jemi šo we wšchitkich Božich šlužbach a nabožnych wuhotowanjach macžerneho doma diašonišow, w raňšchich a wječžornych nutrošcžach, w šwjatocžnošcžach na narodnych, jubilejnych a druhich wopomnišćich dnjach. To dyršišch šam pōdla bycž, šo by to wšchitko šrošumil. Wošebity šhōr šotrow, wjedženy wot šotry, štara šo wo to, šo šy šwjatocžnošcže derje i hudžbu a se špěwom šaštarane; pošćicžuje najkrašnišche špěwy se štareho a noweho czaša. Na špěwanje šo w macžernym domje dožyła jara džiwa. Wošebje lubowane šy liturgiške šwjatocžnošcže, kotrež šy wošebitošcž macžerneho doma, pōdla Božich šlužbow, w kotrychž šo tež pšalmny špěwaju. Wulke wrōcžne czašy šo wot dawna šem i wošebje wuhotowanymi Božimi šlužbami šwjecža. Štajnje šhromadži šo pšchi tajkich škladnošcžach wulka wošada šotrow, šo by šhromadnje šlužika Bohu w rjaney Božej šlužbje.

Ršchesczijanštwu dobywa.

„Ršchesczijanštwu pšchěhrawa!“ chznyli rad wušćacž jeho njepšchecželjo a wušćakaj hižo tať. A někotražćuli bojašna dušcha šchepze to wšchepotajo šobu, hładajo do Ruššej a do krajoj hewať. Ale woni šo myla wšchitžy do šhromady. Šhryštušowa žyrkej dobywa a dobudže!

Kaž Ruška nětkole pod pšchewrōtom cžerpi, tať tež druge kraje, tať Čhineška; tež w Šndiškej wuwīwa šo hōle a hōle hibanje, kotrež pšchihotuje ša Šndišku nowy czaš. A runje w Šndiškej dobywa šchesczijanštwu. Š Šndiškeje chznyli moderšni pōhanjo Šuropny radny štare a moderne pōhanštwu w Šuropje šawješcž a prózuja šo wo to i knižemi, i cžašopiškami, i nowinkami, i pšchednošchkami. W Šndiškej doma žoša pať

tuto pohanstwo pšched wěrnoscju a hwětkom ewangelija Khrystuŝoweho.

Jendželste zyrkwinske miŝijonstwo steji tam w Indije na tšjoch městnach pšched njewjenjom, kotrež je njewšchědne. S čžjódami čžiščěža ŝo póhanjo ke kšescžijanstwu. W Telugu-krajinje ma tuto miŝijonstwo 68 000 kšescženych kšescžijanow, nimo toho pať 43 000 tajkich, kotšiz ŝu ja kšesczenizu samokwjeni; wob lěto jich nětkole na 7000 wukšescžichu. Sa Transacore-krajinu ŝu tute licžby tele: 38 000 woŝadnych, 2900 samokwjennyh ja kšesczenizu, 700 wob lěto wukšescženych; a ja Punjab-krajinu pšacža tute licžby: 37 000 a 4000 a 1900.

A to je jenož to polo, na kotrymž jendželste zyrkwinske miŝijonstwo štkuje. S tutym džělaja pať tam w namnym starym ŝlawnym a džiwym kraju hišcže druhe miŝijonstwa, tak na pšch. tež Lipsčžanske. So bu i Lipsčžanskeho miŝijonšeho pola mjes Tamulami w pošlednich čžěžkich wójnšich a powójnšich lětach ŝamoštata zyrkej Tamulow, to je tola tež postup a dobncže Khrystuŝoweje zyrkwje.

Tuta wěrnoscž dyrbi nam haťle i rańšich krajoťw pšchicž.

A to tón ras i daloteje Koreje. Tam bē na pošledniej hłownej šhromadžijnje ewangelšich miŝijonstwow tež wize-generalgouverneur hrabja S. Rodema i druhimi wyŝokimi ŝaštojnikami pšchitomny. Wón ŝo tež ŝłowa jimašče a rěčže šče wo tym, ššto ma kšescžijanstwo ja kraj a jeho wuwicže na ŝebi. Mjes druhim praji wón tole: „Pšcheměnjenja, kotrež ŝu ŝo w kulturje a hošpodarštwje tutoho kraja — wot lěta 1910 ŝem — štake, ŝu wobdžiwanja hódne. Nichtón pať njeje šhutnišho pšchi tym ŝobudželak hacž wy, kiž šče ŝo wěnowali džěku nabožneho pšchiwabjenja a wufubłanja a tomu, w nušy pomhačž a štki lubošče čžinicž. Ja wužiju tutu škladnoščž ja to, šo byh wašchemu prózowanju našče woprawdžite pšchipošnacže wuprajik . . . Nad tym njeje žaneho dwěla, šo njemóžeja poštawjenja wyšchnošče ŝame šbožo wobndlerštwja a wuwicže kulturny šwěščicž; wjele, jara wjele wotwiŝuje wot wliwa nabožiny a dobrnych pocžinkow, kotrež ŝo we kraju rosmnoža. Dotelž to tak je, prošhu ja waŝ šprawnje, šo byšcže wutrobne ŝobudželali pšchi štkach, kotrež i dobremu luda ŝluža.“

A ššto je ta mudroščž, w kotrežž chžedža pola naŝ we Europje a w Němškej mudri byčž a wšchěh šbožownych ščžinicž?

Zyrkej a stat.

Pšescžehanje kšescžijanow w Esowjetruškej bywa bóle a bóle wšchědna rosprawa nowinow, woŝebje zyrkwinskich; tola tež druhe nowiny a čžahopiŝny nješamóža wjazny samjelčecž abo jenož pšchipođla wo tym rosprawjecž. Pšchinosčhuja ŝamo hižo wobrašny wo tutnych šrudnych podawkach. A bóle a bóle hiba ŝo to mjes kšescžijanami zŝeje semje. Woŝebje ŝu tež wušupili šwonka Ruškeje bydlaze štawy ruškeje cyrkwe. Rak wulke a wótre tute pšescžehanja ŝu, špóšnajemy i toho, šštož bu i wěžywuštojneje strony prajene: Tute pšescžehanja ŝu hóršče hacž žane w přenich lěštokach kšescžijanškeje zyrkwje. — Nowiny w pošlednim čžahu tež piŝachu, šo bu ewangelški biškop Malmgreen i Pětrohroda i druhimi ewangelšimi duchownymi do Esibirškeje wuhnaty. Hacž to-

mu tak je, nimaja ša žyle wěščje. — Pšchiwušowarjo a wotrocžny antišhryšta mēnja, šo je čžah jich dobncža bliŝko. Ale woni ŝo myla. Šdnž tež je w Ruškej wobštacže ruškeje zyrkwje jaťo tajkeje wobrožene, zyrkej Khrystuŝowa woštawje, woštawje tež tam a dobudže. Ju nješku mohťe w jeje špocžatiu, hdnž hišcže ŝłaba a njenahladna bēšče, pšchewinycž antišhryšta mozy je žadławym pšescžehanjom, ju tež nětkole njepšchewinu ani w Ruškej ani druhdže. Je wěšte, šo tute čžahny pšescžehanja budžeja ja nju čžahny noweho žohnowanja. Wnšlimy ŝebi, šo runje tuta ŝurowoščž a šaŝakloščž, kotraž tam pšchecžiwu njej šakhadža. hižo nětkole někotremužkuli wocži wocžinja. Dobroščenje we wěrije wjašaj pať dale a bóle wšchěh kšescžijanow i tymi wěrnobratrami, kotšiz bywaja w Ruškej a druhdže pšescžehani.

Wšchelake i bliŝta a dalota.

Džen 17. februara škóncži . . . komiŝija ja ŝerbške špěwarške šwoje džělo ja nowy wudawik ŝerbšich špěwaršich, šnajmjeišča ja tón wudawik, kotryž je i němškim piŝmitami čžiščěžany. Tak bu we wěštnym šmšle dozpeč, šštož bu hižo pšched wjele lětami wotmyŝlene a šapocžate, ja čžož je ŝo pošledne lěta njepšchewawajny džělalo. Bē tola po žytnych Eserbach šnate, šo šnajmjeišča kóždu pónđželu w Eserbškim Domje komiŝija ja ŝerbške špěwarške džělášče. Do tuteje, wot hłowne ŝerbškeje předarškeje konferenzy wušwoleneje komiŝije bē tež pruška krajna ewangelška zyrkej jeneho šararja wotpoŝkala. Maja tola nowe špěwarške šdobom tež Eserbam prušleje zyrkwje ŝlužicž. Čžiščěžala je špěwarške w tutym a šaršdženym lěčže Esmolerjež knihicžiščžerňa, i kotrežž je komiŝija, pšched kotrežž ju šnjes knihikupž Janak šašupowašče, w dobrej pšchewjednošči džělala. Špěwarške maja ŝo hišcže šwjašacž a potom budžeja ŝo hnydom pšches Esmolerjež knihańju pšchedawacž; tež na šarach budže škladnoščž, špěwarške kupicž. Tutu powěščž budžeja i wješelom pšchede wšchēm pšchijimacž nětkole do šeleneho šchtwórtka kmóšija a kmóšny pacžeršich džěcži. Čžahja doščž do Palmarum haj tež hišcže do 1. haprleje budžeja ŝebi ja ŝwojich mótkow a ja ŝwoje mótki tutón hižo dolho wocžatowany „šeleny šchtwórtk“ kupicž móž a wšchitny drušny i nimi. Pšacžišny budža pšchiměrjene niške, woŝebje ja pěknny žyloplawny wudawik. — Šsobušstawny komiŝije ŝo raduja a ŝo Bohu džakujja, šo je jim dať hacž do kónca pšchewješčž tuto džělo, i kotrymž chžychnu ŝlužicž Bohu i čžejcži a Eserbam i žohnowanju. — Dalšcheho a drobnišcheho wo nowych špěwaršich wošjewimny bórny. Šłowna ŝerbška předarška konferenca ŝo w bližšich čžahu šendže a hišcže wo někotrych praščenjach rošžudži.

W Lubiju ma 27. februara Lubiški zyrkwiny wótrjež ŝwój hłowny džěň. Dopolđnja a popolđnju ŝo tam wotpoŝłanžny a šašupjerjo woŝadow šhromadžuja, šo bychnu wuradžowali wo naležnoščžach woŝadow, wótrježa, zyrkwje a šo bychnu ŝebi pšchednošchowacž dali wo woŝebitnych praščenjach. Po tym je hišcže 1/26 hodž. woŝebita šjawna šhromadžina, w kotrežž šarar Harleŝ rěčži, kiž je duchowny pšchi macžeršnym domje diałoniŝow w Drježdžanach. Na tutón pšchednošch budžtu džęňša šnowa poŝasane. Wón rěčži wo tym tak nušnym a tak wažnym džěle ŝmilnych ŝotrow. Wšchē šhromadžišny budžeja w „Stadt Leipzig“.

Wištowanje.

B. w B. ja Eštomiji. — R. we W. ja Inwokawit.